

Tid jo er blevet rettet en hel Del Anker mod Statsbaneadministrationen, Anker, som angaa Spørgsmaal, der alle ere af gammel Dato — mange ligge adskillige Aar tilbage i Tiden —, og som jeg har lovet at undersøge. For de Spørgsmaal, som ere afgjorte under tidligere Ministerier, gælder det imidlertid selvfølgelig, at for dem kan jeg ikke paatage mig Ansvaret. Men jeg skal nok paatage mig Ansvaret for mine egne Handlinger og ogsaa for Fremlæggelsen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds syntes, at de foregaaende Talere ikke havde omtalt dette Lovforslag tilstrækkeligt, de havde ikke behandlet Lovforslaget, sagde det ærede Medlem, men nu skulde han belyse Lovforslaget fra Grunden af. Jeg tænkte mig saa, at nu maatte der da fremkomme en hel Række af nye Oplysninger angaaende det Spørgsmaal, vi her behandle, og jeg satte mig hen foran det ærede Medlem i spændt Forventning om, hvad der maatte komme. Men det forekommer mig, at Serveringen ikke stod i Forhold til Indbydelsen. Det, der nemlig fremkom fra det ærede Medlems Side, var ikke noget nyt, i alt Fald ikke for dem, som ere noget ældre Medlemmer af dette Ting. Ligesom det ærede Medlem fra Stege (Jessen) opholdt det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sig ved de 11 Punkter, som havde været til Behandling i 1906, den Gang Auditørembedet blev oprettet, og der blev optaget en Bevilling i den Anledning paa Finansloven. Men det var altsaa ikke noget nyt. Resultatet af Forhandlingerne den Gang i Finansudvalget, hvor disse Punkter bleve udførligt drøftede, var, saa vidt mig bekendt, at hverken Regeringen eller Finansudvalget vilde optage til Behandling og Vedtagelse mere end dette ene Punkt om Auditøren. Og da saa er, kunde det selvfølgelig ikke være nogen stærk Opfordring for mig til nu saa kort Tid efter at optage et Forslag om disse 11 Punkter. Derimod vilde jeg anse det for formaalstjenligst, hvis man nu efter den Prøvetid, som er forløben, lovfæstede Auditorstillingen ved at gøre Auditøren til fast Embedsmand, hvorved man ogsaa vilde skabe ham en mere uafhængig Stilling, end naar han staar opført som honorarlønnet paa Finansloven.

Det ærede Medlem mente, at Ministeren, inden dette Forslag var blevet forelagt, burde have spurgt Organisationerne, og han udtalte, at han forstod ikke rigtig Ministerens Udtalelse om, at han havde

Grund til at tro, at der i Jernbaneetaten herskede Tilfredshed med Auditørens hele Virksomhed. Jeg skal derom sige, at naar jeg udtalte mig om dette Spørgsmaal, hænger det sammen med, at jeg nu i en Del Maaneder har haft Lejlighed til at have med adskillige Etatmænd at gøre, idet jeg har modtaget forskellige Deputationer, der have givet mig Anledning til at sætte mig ind i Etaternes Ønsker og Krav, og ved disse Berøringer med Medlemmer af Etaten har jeg ubetinget faaet det Indtryk, at man i al Almindelighed har været tilfreds med Auditørens Virksomhed. Men ikke alene derved, men ogsaa gennem Etatens egen Presse er der fremkommet adskillige Vidnesbyrd i saa Henseende. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at dette kunde man ikke regne, thi denne Presse var ikke offentlig. Jeg ser ganske modsat paa dette Forhold. Var denne Presse offentlig, kunde man befrygte, at Pressen vilde tage et vist Hensyn til Offentligheden, men at Etatens Presse skulde søge at skuffe sine egne Medlemmer ved at give en urigtig Fremstilling af Forholdene indenfor Etaten, kan jeg ikke tænke mig. Og i „Jernbanebladet“ for den 12. Oktober 1910, i „Vor Stand“ for den 13. Oktober 1910, i „Jernbanetidende“ for den 15. Oktober 1910 og i „Jernbanetidende“ for den 2. November, altsaa altsammen efter at Lovforslaget er fremsat, ville ærede Medlemmer kunne finde Udtalelser, som støtte min Opfattelse, og før Forslaget blev fremsat, ville ærede Medlemmer kunne finde en saadan Støtte for min Betragtning i „Dansk Jernbaneblad“ af 24. April 1910. Dertil kommer endvidere, at Funktionærerne ved Privatbanerne have indsendt et Andragende om at komme ind under de samme Retsforhold som Funktionærerne ved Statsbanerne. Det forekommer mig derfor, at der foreligger Beviser nok for, at den Udtalelse, som findes i Bemærkningerne, og som jeg gentog ved Forelæggelsen af Forslaget, har noget at støtte sig til.

Med Udtalelsen om, at Spørgsmaalet ikke er forhandlet med Organisationerne, forholder det sig saaledes, at fast Ansættelse af Auditøren ikke bevirker nogen som helst Forandring i Personalets Rettigheder og Pligter — det berørte det ærede Medlem ogsaa, og jeg har en Følelse af, at han deler denne Betragtning —, men Følgen deraf er, at Personalets Organisationer da ikke kunne fordrø Forhandling om Forslaget. Dertil kommer, at de store Etaters Organisationer endnu ikke opfylde de